Ч. 117. Субота 3 (16) червня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Справи заграничні в австрийскій Делеґациї.

(І). Як вже звістно, комісия буджетова австрийскої Делеґациї ухвалила буджет міністерства справ заграничних без зміни, але перед тим завела ся ще була дуже оживлена дискусия над справами заграничними, котра спонукала міністра справ заграничних ґрафа Ґолуховского пояснити неодно ще докладнійше, як то він зробив в своїй бесіді виголошеній в угорскій делеґациї. Та й з делеґатів порушив дехто важні справи, котрі опісля ґраф Ґолуховский поясняв.

Перший промавляв пос. Штайнер (з християньско-социяльної партиї), а бесіда єго була характеристична тим, що він виступав дуже різко против Делеґациї і против спільного міністерства, а особливо против Угорщини. Бесідник порівнав Делеґацию з автоматом уставленим на двірци, котрий викидає ласощі; але коли в той автомат треба вкинути гріш, щоби він щось солодкого викинув, то делеґацийному автоматови наговорить правительство дещо солодкого, щоби з него видушити як найбільше гроший. Бесідник доказував, що для спільного міністерства треба буде в будучности установити спільний трибунал адміністрацийний. Дальше доказував бесідник, що наша політика заграничча не єсть сьвідома цїли анї не одноцїльна. Не знаємо, чи Адрийске море єсть „море італїяньске“, чи й ми маємо там щось сказати. На Угорщинї панує кліка джентрі (дрібної шляхти, почавши від барона низше); она панує над мадярским народом, мадярский нарід панує на Угорщині, а Угорщина панує в Хорватиї тай в Австриї. Так верховодять угорскі ґрафи в Монархії.

Делеґат Сильвестер похваляв союз з Німеччиною, а не вдоволяє єго відношене до Італії і политика на Балканї. Австрия дала ся заскочити сербско-болгарского унією митовою. Не на місци була також замітка зроблена до румуньско-грецкого конфлїкту. Делеґациї назвав бесідник завмираючим тїлом і казав, що треба старати ся поставити на їх місце щось лїпшого, щось тревалїйшого.

Опісля промавляли ще дел. Крамарж, котрий назвав тридержавний союз „союзом для красної погоди“ і похваляв австрийску полїтику на Балканї; др. Козловский, котрий хвалив політику ґр. Ґолуховского і говорив о становищи Поляків до тридержавного союза та о російско-австрийскій умові що до справи балканьскої. — Бар. Оппенгаймер славив заслуги ґр. Ґолуховского що до осягненя порозуміня з Росиєю в справах балканьских; — дел. Шустерзич вказував на то, що Австрия веденем полуднево-славяньскої політики могла би позискати собі симпатию всїх народів славяньских на Балканї. — Дел. Дулємба обговорював справи консулярні і справу еміґрациї до Америки. Промавляло опісля ще кількох бесідників а наконець промовив ще міністер справ заграничних.

Нові поясненя ґр. Ґолуховского.

У відповіди дел. Штайнерови що до нашої політики на Балканї — казав ґр. Ґолуховский — то мушу сказати, що ми стараємо ся там завести такий стан, який би забезпечив там спокій і порядок. Не можемо стерпіти того, щоби близько нашої границї розвивали ся відносини, що грозили би нам поважною небезпечностию. Цїлию нашої умовленої полїтики єсть удержати полїтичний status quo, але так єго поправити, щоби для народів, що жиють на Балканї, були утворені условія єствованя. О якімсь намірі ширеня рам нашого пановання нема й бесіди; ми й на будуче будемо держати ся отвертої і льояльної політики без позадних гадок.

Македоньска справа.

Міністер обговорював відтак спільну акцию з Росиєю в македоньскій

---

17)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

Ювіт встав. — Я хотів би — сказав він, — щоби ви самі їх розпитували.

— Я сам?

— Ну, так; я, бачите, маю в тім свою причину. А може тимчасом дасте менї ключ від приватної комнати? Я хотів би в нїй близше розглянути ся, підчас коли будете тут розмавляти зі своїми людьми. Закличте їх сюди і замкніть двері. Я можу уважати на бюро з тамтої другої комнати. Нехай они оба розкажуть вам докладно, що робили в бюрі від нинї рана, і старайте ся вивідати, хто тут був від початку сего тиждня. Пізнїйше скажу вам свою причину до того. А відтак прийдіть зараз до мене.

Ювіт взяв ключ і вийшов через зовнїшне бюро до сїний.

В десять мінут опісля прийшов пан Діксон до него. Ювіт стояв коло стола, на котрім лежали порозкладані відбитки всїляких плянів.

— Менї здає ся, пане Діксон, — сказав він — що отсе тоті пляни, котрі вам пропали.

Інжинер з радости аж крикнув і прискочив до них. Так, так — сказав він, приглядаючись їм раз враз, — всї тоті самі. Але як то — звідки они взяли ся — отже то они тут були! — Який же з мене дурний чоловік!

Ювіт покивав на то головою. — Я гадаю, що то не така проста річ, як вам здає ся, пане Діксон — сказав він. — Тоті пляни забрав хтось очевидно на короткий час з бюра, а як, — то скажу вам пізнїйше. Тепер не треба нам тратити часу. Скажіть менї, кілько би потреба на то часу, щоби добрий рисівник міг їх відрисувати?

— Треба би що найменше півтретя дня напруженої роботи, щоби їх відбити — відповів Діксон.

— Ах, то я таки справедливо побоював ся. Тоті пляни фотоґрафовано, пане Діксон, а наша задача єсть тепер дуже трудна. Як би їх хтось відбивав звичайним способом, то можна би може дістати копії, але фотоґрафія все дуже зміняє. Пляни можна в такий спосіб так легко відбити, що годі би прихопити злодія, скоро би він лиш трошки зискав на часї. Лиш одно могло би бути, щоби видобути неґативи[1]), заким би він зробив з них знимки. Мушу зараз взяти ся до діла, лиш одного, межи нами сказавши, бою ся, що треба буде не зовсїм так робити, як закон каже. Щоби дістати неґативи в свої руки, треба буде, здаєсь, пустити ся на малий розбій. Чекати аж доти, доки можна би правно поступити, було би за пізно. Та й взагалі не знаю, чи в таких справах можна правно поступати.

— Прошу вас дуже, пане Ювіт, робіть як можете, що лиш в вашій силї. Не потребую вам аж казати, що все, що маю, стоїть до вашої розпорядимости. Я беру на себе запоруку за все, що могло би вас стрітити. Лиш робіть, що можете, бо подумайте, які би то були наслїдки для мене...

— Та я й буду так робити — відповів Ювіт усьміхаючись. — Коли же би прийшло ся вломити ся до чиєїсь хати, то наслїдки з того можуть бути такі, що нїяка запорука не помогла би нїчого. Але я зроблю все, що лиш буде можна, вже задля самого патріотизму. Але насамперед мушу побачити Ріттера — то він той зрадник.

— Ріттер? — А тож як?

— О тім пізнїйше. То рішучо лїпше, щоби ви поки що не довідали ся нїчого, бо ви стаєте роздразнені і тратите рівновагу та можете легко сказати щось необачно. Я мушу дуже оглядно поступати супротив Ріттера: чого не знаю, мушу удавати, що знаю, а то буде єму здавати ся тим імовірнїйше, коли я нїби то й не здогадую ся того, що дїйстно знаю. Але насамперед запрячте отсї пляни.

Діксон всунув їх поза шафу з книжками.

— А тепер — говорив Ювіт дальше — закличте пана Ворефельда і дайте єму яку роботу, щоби задержала єго якийсь час в бюрі, та скажіть єму, щоби післав сюди Ріттера.

Пан Діксон закликав свого першого рисівника і попросив єго, щоби він впорядкував поперевертані папери в шуфлядах, та щоби прислав Ріттера.

Ріттер увійшов з глубокою пошаною до приватної комнати. Був то молодий мужчина, що виглядав хоровито, з надутим лицем, маленькими очима та грубими губами.

---

[1]) Перша фотоґрафічна знимка, з котрої робить ся вже фотоґрафія.

справі. Умова зроблена з Росиєю лежить в інтересі обох держав, а Росия не має в тім ніякого специяльного інтересу, щоби нас звідтам виперти, бо успішна росийска полїтика на Балканї без нашої помочи була би неможлива. Наші інтереси покривають ся взаїмно; обі держави хотять там мати спокій і порядок а до осягненя сеї цїли треба конче спільного дїланя обох сторін. В реорґанїзациї армії беремо участь не лиш ми і Росия, але також і другі держави, що підписали берлиньский договір. Та й Німеччина вислала одного офіцира, котрому поручено управу жандармериї в Солуни.

Коли пос. Штайнер робить нам докір за обнятє команди підчас демонстрациї фльот, бо через то могла би нас Туреччина зненавидїти, то треба сказати, що тота демонстрация була призначена до того, щоби перевести виконанє одної точки мірцштеґскої проґрами. Як раз тота проґрама стрітила там найбільший опір, де еї переведенє має найбільше значінє, а то по турецкій стороні. Цїла мірцштеґска акция не мала з ніякої сторони ворожого наміру против Туреччини. Одною з головних точок може найважнїйшою було поправленє відносин францускихъ. Ми мали на думцї утворити комісию, в котрій мали би участь всї держави, але стрітили безусловний опір турецкого правительства. А що ми переведенє сеї точки уважали за неохідну конечність, то ми згодили ся з другими державами на то, щоби се жаданє на случай потреби навіть вимусити. Впрочім то ще питанє, чи Туреччина не була рада з того примусу, бо в Константинополи, як звістно, можна богато річий аж тоді осягнути, коли Порту змусити до того. Але то наших відносин до Туреччини анї трошки не нарушило. Що нам предкладано команду над спільною фльотою, то могло для нас бути лиш лестно; ми не мали ніякої причини того скидати ся.

Зелїзниці в Дальмациї.

Справа заведеня безпосередного сполученя Дальмациї зелїзницями не належить до компетенциї міністра справ заграничних і повинна бути насамперед управильнена межи Австриєю а Угорщиною. Але оба правительства займали ся вже основно сею справою і єсть надія, що се бажанє буде сповнене.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини. — Тіттоні о полїтици мира. — Події в Росиї.

Австрийска депутация квотова скликана на понеділок дня 18 с. м. і приступить зараз до мериторичних нарад. — В середу по полудни ческа депутация зложена з послів дра Странского, дра Крамаржа і дра Жачека конферувала майже дві години з президентом міністрів бар. Беком і міністром др. Пацаком. Розмова вела ся виключно лиш про реформу виборчу.

Нинї в пятницю о 5 годинї по полудни збере ся на засїданє комісия для реформи виборчої а предметом нарад буде Стирия. На послїднім засїданю комісиї подав предсїдатель комісиї др. Пльой до відомости, що зі сторони руских і польских репрезентантів Галичини прошено єго, щоби дискусия над Галичиною розпочала ся аж ві второк.

В Будапештї відбуло ся вчера засїданє виділу купецкої палати, на котрім ухвалено внесенє, висказуюче здивованє, що австрийскі корпорациї промислові і торговельні на основі всїляких неправдивих і пустих чуток порішили против свого переконаня ухвалу, яка непотрібно може ще більше заострити відносини, хоч они знають, що по остаточнім заключеню угод торговельних ще через 11 лїт буде удержана спільна територия митова, а питанє: чи договір чи союз митовий в дійстности не зміняє річи. Виділ відкликуєсь до здорово мислячих кругів купецких і фабричних в Австриї, щоби старали ся з'ужиткувати позістаючий ще час спільности, аби в данім случаю не станули против себе як вороги, лиш як сторони трактатові, шануючі взаїмно свої інтереси.

З Риму доносять: В італїяньскій палатї послів запитував пос. Броніяльті, яку інструкцию дістане італїяньский делеґат на конференцию в Газї, де мають ухвалювати обмеженя зброєня. На то відповів мін. Тіттонї, що він єсть прихильником тої гадки і що італїяньскі делеґати дістануть порученє підпирати ті змаганя. Міністер говорив дальше: Австро-угорский міністер справ заграничних ґр. Голуховский в своїм поясненю в Делеґациї, коли говорив о добрих відносинах межи Австро-Угорщиною а Італїєю, заявив, що ті льояльні відносини старають ся закаламутити неодвічальні чинники. Той вислів єсть дуже щасливий. Думаю, що у всїх краях неодвічальні чинники творять безнастанну небезпечність. Правительство у відносинах заграничних мусить вести політику, котру підпирає значна більшість парляменту і населеня. Він не стерпить того, щоби неодвічальні чинники робили заколот. То найлїпший спосіб підпираня европейского мира.

Вчерашне засїданє Думи державної було дуже бурливе. Зразу вела ся дискусия над справою аґрарною а коли бесїдники говорили занадто довго, ухвалено остаточно, що не вільно довше промавляти як 10 мінут. Коли опісля ґенеральний прокуратор Павлов заявив, що міністер війни не може знести вироку смерти, бо він не має права мішати ся до діяльности суду, підняла ся в палатї страшенна буча, почулись голоси: Убийник, розбишак! (Президент грозить закритєм засїданя). — Пос. Кузьмин-Караваєв і Леднїцкий атакували в острих словах правительство, вказуючи на розпуку, яка панує в цїлім краю, а котра може довести до страшних подій. — Сьвящ. Афанасїєв пригадав аферу Шмідта, защитника свободи в Севастополи і зазначив, що гнів Божий покарає злочинців, що доводять нарід до розпуки. — Посол Аладін жадав поставленя міністра війни перед суд. — Пос. Анікін радив видати сейчас відозву до народу з повідомленєм, що Дума єсть безсильна і не може навіть уратовати житя кількох людий. Остаточно на внесенє пос. Вінарева ухвалено: Дума переходить до порядку дневного над заявою міністра війни і висказує своє обуренє з причини тону і способу заяви.

— Сїдайте собі, пане Ріттер — відозвав ся Ювіт острим тоном. — Пан Діксон та й я знаємо дуже добре про вашу недавну розмову з вашим приятелем Гінтером.

Ріттер, що розпер ся був трохи на кріслї, подав ся далеко наперед і поблїд.

— Як виджу, то ви чогось перепудили ся! Ви повинні би бути трохи осторожнїйші поза домом, коли хочете укрити своїх приятелів. Як я не без причини здогадую ся, має Гінтер пляни, котрі не міг від нікого иньшого одержати, як лиш від вас. То називає ся крадїж, пане Ріттер, а закон за то остро карає.

Ріттер став як не свій і почав просити ся у Діксона.

— Пане інжинер — казав він, — вірте менї, що то ще не так зле; я послухав намови та й признаю ся до того; але пляни суть ще в бюрі і я можу їх вам вернути — зовсім певно.

— Дійстно? — відозвав ся Ювіт. — Коли так, то принесїть їх зараз. Ідїть же, ми не будемо слїдити за вами, де ви їх сховали. Я лиш отворю двері, щоби ви де не заблукали ся — приміром на сходи в долину!

Нещастний Ріттер висунув ся зі спущеною головою до бюра на другій сторонї, але чим скорше вернув назад білий як стїна. Кинув борзо оком по сїнех, як би хотів зміркувати, че не міг би втечи; але Ювіт заступив єму борзо дорогу і показуючи рукою, казав зайти до приватної комнати.

— Не крутїть богато — говорив Ювіт щораз острійшим тоном. — Пляни пропали а ви їх украли, що ви чей самі найлїпше знаєте. Послухайтеж мене тепер. Коли би вам мало стати ся по заслузї, то пан Діксон повинен би закликати найблизшого поліцияна і казати вас відставити до суду. На нещастє має пляни ваш спільник, що нїби то називає ся Гінтер, але, як я то знаю, має ще й иньші імена, а то треба конче, щоби ми їх назад дістали. Я побоюю ся, що нам треба буде робити угоду з тим злодиєм, що треба буде торгувати ся. Возьміть перо і папір та пишіть, що я вам подиктую. Коли схочете нам робити трудности, то знаєте, що вас жде.

Ріттер взяв перо в дрожачу руку.

— Титулуйте єго, як хочете — говорив Ювіт дальше — а пишіть: „Пляни змінені. — Вже-сте написали? — Я буду тут о шестій годинї сам один і жду на вас“. — Вже? Добре. Підпишіть же ся і заадресуйте куверту. Він прийде а тодї будемо могли з ним поговорити. А тимчасом позістанете у внутрішнім бюрі.

Лист був готов а Ювіт сховав єго до кишенї, не кинувши навіть оком на адресу.

Коли Ріттер пішов був до бюра, виймив він лист і прочитав адресу. — Як виджу, — запримітив він — то він ужив призвища Гінтер. Він мешкає при улици Малій Картоновій ч. 27. — Піду зараз туди з листом. Як би він сюди прийшов, то найлїпше замкніть єго разом з Ріттером і закличте зараз поліцияна, хоч би лиш длятого, щоби єго настрашити. Я буду мусів старати ся позбути ся якось того чоловіка, щоби відтак в сякий або такий спосіб дістати ся до єго помешканя і забрати неґативи або їх знищити. Лишіть ся тут на всякий случай, аж доки я не верну, а не забудьте пляни замкнути.

* * *

Около шестої години вернув Ювіт назад. Він був сам, але по єго усьміхненім лици можна було пізнати успіх.

— Насамперед, пане Діксон — почав він говорити і розпер ся на кріслї в приватній комнатї — насамперед хотів би я вас успокоїти, подаючи вам до відомости, що я мав незвичайне щастє; я гадаю, що ви вже не потребуєте журити ся. Тут маєте неґативи. Они були ще не зовсім сухі, як я їх — ну, скажім — украв; они ще трохи липнуть а верства желятини на них мабуть вже попсувала ся. Але то нічого не вадить, чи як кажете?

Він поклав на стіл якийсь пакунок завинений в ґазетний папір. Інжинер роздер чим скорше папір і виймив пять чи шість скляних плит, що ще були вогкі і липкі. Він подержав одну за другою до сьвітла і придивляв ся уважно. Відтак вкинув їх до бляшаної посудини на вугле, що стояла коло печи, вхопив погребач і аж лекше зітхнув, коли потовк їх на дрібні кусні. (Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 15-го червня 1906.

— **Торжество Божого Тїла** після лат. обряду відбуло ся вчера зі звичайною величавостию. По богослуженю в архікатедральнім костелї рушила о годинї 9-ій з костела процесия під проводом Впреосьв. архієпископа Більчевского в окруженю капітули і численного духовеньства. В походї взяли участь представителї властий державних, автономічних і войскових, між иншими Є. Е. п. Намістник гр. Андрей Потоцкий, Є. Е. п. Маршалок краєвий гр. Стан. Баденї, Є. Е. командуючий генерал Брудерман, президент міста п. Михальский з радними міста і ин. В процесиї крім братств церковних були корпорациї і товариства. Процесия перейшла ул. Театральною, Трибунальскою і Ринком. При чотирох престолах відчитано евангелия, а почетна сторожа войскова віддавала приписані сальви.

— **Загальні збори тов. „Просьвіта"** відбудуть ся в пятницю дня 29-го с. м. у Львові в великій сали „Яд Харузім" при ул. Бернштайна. Того дня о годинї пів до осьмої рано відправить ся богослуженє за упокій померших членів товариства в церкві сьв. Петра і Павла, по котрій вийде похід з процесиєю на Личаківске клядовище, де відбуде ся посьвященє памятника бл. п. Маркіяна Шашкевича. — О годинї 11-ій рано розпічнуть ся наради загальних зборів членів товариства в сали „Яд Харузім" при улици Бернштайна з таким порядком дневним: 1. Отворенє загальних зборів головою товариства, 2. звіт головного виділу з діяльности товариства за час від дня 1 січня 1904 р. до 31 грудня 1905 р., 3. звіт контрольної комісиї і уділенє уступаючому виділови абсолюториї, 4. принятє нових почестних членів, 5. вибір 13 членів і шістьох заступників головного виділу товариства, 6. вибір голови товариства, 7. вибір трех членів комісиї контрольної, 8. внесення членів. — По закінченю загальних зборів відбуде ся в тій сали о годинї 4-ій по полудни концерт сполучених львівских читалень „Просьвіти".

— **Зелїзничі полекші для шкільних прогульок.** Міністерство зелїзниць завело на пробу з безпроволочною важностию, крім дотеперішних вже знижень слїдуючі полекші для шкільних прогульок. Именно: а) двоє дїтий понизше 10 лїт може їхати за оплатою половини звичайного білєту; б) при прогульках шкіл народних і виділових перевозить ся на кождих 10 учеників або учениць беручих участь в шкільній прогульцї, одного убогого ученика взглядно ученицю там і назад безплатно. Ті постанови не мають однако примінення на зелїзницях льокальних, остаючих в зарядї державы, як: Хабівка-Закопане, Краків-Коцмиржів. Управителї шкіл народних і виділових мають в письменних зголошенях прогульок подати имена і назвиска та званє родичів, взглядно осіб, котрі мають поручену опіку над тими дїтьми. Зголошеня треба предкладати найпізнїйше на 24 годин перед наміреним виїздом до тої стациї зелїзничої, з котрої має виїхати прогулька. Для улекшеня перевозу дїтий понизше 10 лїт треба скількість їх подавати окремо.

— **Місиї.** З Кутів доносять, що Преосьв. епископ Григорий Хомишин відбуває з численним духовеньством і при помочи оо. Василиян місиї в повітї косівскім. Тепер перебуває Преосьв. епископ в Кобаках під Кутами.

— **Маґістрат міста Львова** розписав конкурс на пять безплатних місць науки сольового сьпіву в школї тов. „Lutnia" в новім шкільнім роцї з речинцем вношеня подань до дня 30 с. м. Убігаючі ся мають виказати ся, що не розпоряджають фондами на науку сьпіву і що учили ся вже сьпівати та осягнули в тім напрямі якісь успіхи.

— **Дрібні вісти.** Трибунал присяжних судів у Львові засудив на три місяцї звичайного арешту коваля з Черепина Василя Харкова, що убив в пянім станї селянина Івана Попелястого.— Тойже трибунал засудив на пять лїт тяжкої вязницї, заостреної постом і темницею, робітника Криштофа Марцініщина за те, що убив з мести Франциску Даниловову, жінку портиера в Черлянах. — Перед краківским трибуналом відбув ся сими днями процес против фальшівників монет Брикчиньского і Липиньского. По переведеній розправі засудив трибунал Брикчиньского на 4 місяцї тяжкої вязницї а Липиньского на 14 днів арешту. — Адвокат гр. Андрій Чайковский переносить в сих днях свою адвокатску канцелярию з Рогатина до Бережан.

— **Везув ще не успокоїв ся,** бо в середині вулькана дає ся чути від часу до часу повний сильний гук, при чім земля трясе ся. В послїдних днях рано, як доносять з Неаполя, роздав ся такий гуркіт, відтак дало ся відчути два рази сильне потрясенє землї і зараз по тім підніс ся в гору стовп попелу та посипнув ся на поля охрестности, знищеної послїдними вибухами. Людий, що ішли на Везув, аби взяти участь в традицийній процесиї, обхопила паніка. Землетрясенє дало ся відчути також в Калябриї.

— **Зьвірска мати.** З Косова пишуть: Мария Фокшей, старша дївка, привівши на сьвіт дитину, убила єї, а відтак трупа дитини вложила в горнець і закопала в огородї. Сусїдка, чуючи плач дитини, дала знати жандармериї, котра ідучи за слїдами, віднайшла закопаного трупа дитини і арештувала зьвірску матір.

— **Перегони в плаваню.** Дві сьвітові плавачки п-ні Келерман і Ісаческу стануля оногди до перегонів в плаваню по Дунаю з Тутьну до Відня на просторі 37 кільометрів. Перша прибула до мети у Віднї п. Келерман по 3 год. 11 мін. і 20 хвилях, а в 20 мінут потім приплила Ісаческу. Скорість, з якою плили долї Дунаєм обі женщини, виносить около 12 клм. на годину.

— **Забава в клїтцї львів.** Незвичайне представленє дав один лондоньский цирк. Именно в величезній клїтцї уставлено білярд і впущено там всї циркові льви під дозором усмирителя зьвірів. Відтак увійшли до клїтки два неустрашимі пани і серед рику занепокоєних зьвірів заграли партию білярду. Публика нагородила ту незвичайну відвагу голосними оплесками.

Телеґрами.

Відень 15 червня. На нинїшнім засїданю палати поставив пос. Катрайн пильне внесенє жадаюче, щоби палата приступила до першого читаня провізориї буджетової. В дискусиї над тим внесенєм забирав голос пос. Романчук і обговорював справу реформи виборчої, та жалував ся на велике покривдженє Русинів в правительственнім проєктї. Опісля говорив президент міністрів бар. Бек.

Берно (швайцарске) 15 червня. В департаментї поліциї не знають нічого о якімсь жаданю видания Рутенберґа.

Атини 15 червня. Дипльоматичні зносини Грециї з Румунією зірвано. Росия обняла охорону грецких підданих в Румунії з виїмкою Браїли, де обняв єї француский консуль. Всї грецкі консулї з Румунії відкликані.

Петербург 15 червня. Після „Нов. Врем." правительство росийске зажадало від швайцарского правительства видання революционїста інжинера Рутенберґа, котрий втік до Швайцариї, яко звичайного убийника, позаяк слїдство виказало, що Рутенберґ в спілцї з двома иньшими людьми убив Гапона.

Білосток 15 червня. (П. А.) Підчас процесиї Божого Тїла прийшло до бійки і розрухів уличних, при чім богато людий згинуло або було зранених. Ограблено численні склепи. Улицї в середмістю обсадило войско, котре стріляло. Прибув ґубернатор з Городка.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Скольского (1/5 до 30/9)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

Залїтка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Терноноли. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ
і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

**БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ
чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.**

ОБЕЗПЕЧЕНЄ
ЛЬОСІВ
перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

☛ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі заряджечя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).